

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO

Gdańsk, dnia 16 marca 2016 r.

Poz. 1094

ZARZĄDZENIE NR 3 DYREKTORA URZĘDU MORSKIEGO W GDYNI

z dnia 11 marca 2016 r.

w sprawie dodatkowych wymagań w zakresie bezpiecznego uprawiania żeglugi dla statków żeglugi śródlądowej uprawiających żeglugę na wodach morskich

Na podstawie art. 111 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2016 r., poz. 281) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy zarządzenia określają wymagania w zakresie bezpiecznego uprawiania żeglugi, dotyczące w szczególności dodatkowych środków ratunkowych, sprzętu sygnałowego i ochrony przeciwpożarowej dla statków żeglugi śródlądowej uprawiających żeglugę na wodach morskich będących w jurysdykcji Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni.

2. Ustala się następujące rejony żeglugi:

1) dla statków pasażerskich:

- a) obszar portów i przystani morskich,
- b) obszar D - żegluga ograniczona do Zatoki Gdańskiej na południe od linii prostej łączącej latarnię morską Hel z latarnią morską w Krynicy Morskiej, w obszarach nie dalej niż 6 Mm od bezpiecznej przystani oraz nie dalej niż 3 Mm od brzegu, na których prawdopodobieństwo przekroczenia znaczącej wysokości fali równej 1,5m jest mniejsze od 10% w ciągu:
  - jednego roku – w przypadku eksploatacji całorocznej lub,
  - określonej i ograniczonej części roku – w przypadku eksploatacji w tym okresie,
- c) obszar C – żegluga krajowa ograniczona do Zatoki Gdańskiej na południe od linii prostej łączącej latarnię morską Hel z latarnią morską w Krynicy Morskiej, w trakcie której znajdują się nie dalej niż 15 Mm od bezpiecznej przystani oraz nie dalej niż 5 Mm od brzegu, w obszarach na których prawdopodobieństwo przekroczenia znaczącej wysokości fali równej 2,5 m jest niższe od 10% w ciągu:
  - jednego roku – w przypadku eksploatacji całorocznej lub,
  - określonej i ograniczonej części roku – w przypadku eksploatacji w tym okresie,
- d) obszar B – żegluga krajowa ograniczona do Zatoki Gdańskiej na południe od linii prostej łączącej latarnię morską Hel z latarnią morską w Krynicy Morskiej (śródlądowe wody rejonu 1) w trakcie której nie oddalają się dalej niż 12 Mm od brzegu;

2) dla pozostałych statków:

- a) żegluga portowa – żegluga w granicach portów,
- b) żegluga osłonięta – żegluga na akwenie Zalewu Wiślanego, Zatoki Puckiej oraz obszar morskich wód wewnętrznych (śródlądowe wody rejonu 2),

c) żegluga przybrzeżna - żegluga ograniczona do morza terytorialnego RP i Zatoki Gdańskiej na południe od linii prostej łączącej latarnię morską Hel z latarnią morską w Krynicy Morskiej (śródlądowe wody rejonu 1).

3. Przepisów zarządzenia nie stosuje się do statków przeznaczonych do uprawiania sportu lub rekreacji.

§ 2. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o:

- 1) statku pasażerskim - oznacza to statek pasażerski żeglugi śródlądowej;
- 2) pozostałych statkach - oznacza to statek żeglugi śródlądowej, inny niż statek pasażerski;
- 3) Konwencji SOLAS - oznacza to Międzynarodową konwencję o bezpieczeństwie życia na morzu, sporządzoną w Londynie dnia 1 listopada 1974 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 61, poz. 318 i 319) wraz z Protokołem dotyczącym Międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, 1974, sporządzonym w Londynie dnia 17 lutego 1978 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 61, poz. 320 i 321 oraz z 1986 r. Nr 35, poz. 177);
- 4) Konwencji COLREG - oznacza to Konwencję w sprawie międzynarodowych przepisów o zapobieganiu zderzeniom na morzu, sporządzoną w Londynie dnia 20 października 1972 r. (Dz. U. z 1977 r. Nr 15, poz. 61 i 62 oraz z 1984 r. Nr 23, poz. 106);
- 5) pojemności brutto statku - oznacza to wartość pojemności brutto statku pomierzoną przez uprawniony organ lub wyliczoną według wzoru: pojemność brutto = $0,25 \times L_c \times B \times H$, gdzie:
  - a) L_c - oznacza długość całkowitą statku,
  - b) B - oznacza szerokość maksymalną statku,
  - c) H - oznacza wysokość boczną statku;
- 6) długość - oznacza to 96% całkowitej długości wodnicy znajdującej się w odległości równej 85% najmniejszej wysokości bocznej mierzonej od górnej krawędzi stępki lub długość mierzoną na tej wodnicy od przedniej krawędzi dziobnicy do osi trzonu sterowego, jeżeli długość ta jest większa. Jeżeli kształt dziobnicy powyżej wodnicy znajdującej się w odległości równej 85% najmniejszej wysokości bocznej jest wklęsły, to zarówno dziobowy koniec długości wodnicy jak i przednią krawędź dziobnicy przyjmuje się w punkcie będącym rzutem pionowym na tę wodnicę najbardziej ku rufie wysuniętego punktu zarysu dziobnicy, położonego ponad tą wodnicą. Na statkach z przegłębieniem konstrukcyjnym długość mierzy się na wodnicy równoległej do wodnicy konstrukcyjnej, lub największa długość kadłuba mierzona z uwzględnieniem części stałych, takich jak odbojnice, wsporniki kotwic i płetwa sterowa [m], lub całkowitą maksymalną długość statku wyznaczoną przez uprawniony organ żeglugi śródlądowej.

§ 3. Dodatkowe wyposażenie statków żeglugi śródlądowej, w zależności od ich rodzaju -uprawiających żeglugę na wodach morskich w:

- 1) urządzenia ratunkowe określa załącznik nr 1 do zarządzenia;
- 2) urządzenia nawigacyjne, radiowe, środki sygnałowe, wydawnictwa i podręczniki określa załącznik nr 2 do zarządzenia;
- 3) sprzęt pożarniczy określa załącznik nr 3 do zarządzenia.

§ 4. Dodatkowe środki ratunkowe znajdujące się na statku powinny spełniać:

- 1) pasy ratunkowe - wymogi Konwencji SOLAS;
- 2) wyposażenie łodzi ratunkowych oraz urządzeń do ratowania człowieka za burtą - wymogi Konwencji SOLAS lub powinny być uznane przez Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni;
- 3) dodatkowe urządzenia ratunkowe, przedmioty ich wyposażenia oraz urządzenia nawigacyjne, radiowe i środki sygnałowe powinny odpowiadać wymaganiom określonym w konwencji SOLAS, ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o wyposażeniu morskim (Dz. U. Nr 93, poz. 899) albo być uznane przez Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni .

§ 5. 1. Kapitan statku pasażerskiego przed odcumowaniem statku znajdującego się na wodach morskich lub przed wejściem na wody morskie obowiązany jest przeprowadzić instruktaż dla pasażerów dotyczący rozmieszczenia pasów lub kamizelek ratunkowych, dróg ewakuacyjnych i miejsc zbiórek oraz zademonstrować zakładanie pasa ratunkowego.

2. Przeprowadzenie instruktażu, o którym mowa w ust. 1, nie jest obowiązkowe, jeżeli podróż morska nie trwa dłużej niż 30 minut.

§ 6. Dyrektor Urzędu Morskiego w Gdyni może zwolnić statek od spełnienia niektórych wymogów określonych w zarządzeniu, jeżeli uzna to za konieczne ze względu na uwarunkowania techniczne i eksploatacyjne oraz możliwe ze względu na rejon żeglugi lub częstotliwość wejścia na wody morskie. W takim wypadku Dyrektor Urzędu Morskiego w Gdyni może zwiększyć inne wymagania z zakresu wyposażenia w urządzenia i środki ratunkowe, w przedmioty stanowiące wyposażenie środków ratunkowych oraz minimalnego zestawu urządzeń nawigacyjnych, radiowych i środków sygnałowych w celu zagwarantowania równoważnego poziomu bezpieczeństwa i wyposażenia jak dla statków morskich.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 2016 r. i podlega ogłoszeniu w Dziennikach Urzędowych Województw Pomorskiego i Warmińsko-Mazurskiego.

Dyrektor Urzędu Morskiego
w Gdyni

inż. kpt.
ż.w. Tadeusz Hatałski

załączniki do zarządzenia Nr 3 Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni
z dnia 11 marca 2016 r.

załącznik nr 1

LICZBA, RODZAJ I ROZMIESZCZENIE ŚRODKÓW I URZĄDZEŃ RATUNKOWYCH NA STATKACH

I. Postanowienia ogólne

1. Ilekroć wyposażenie w środki ratunkowe uzależnione jest od długości statku, przyjmuje się jego największą długość określoną zgodnie z § 2 pkt 6 niniejszego zarządzenia.
2. Środki i urządzenia ratunkowe powinny odpowiadać wymaganiom określonym w Konwencji SOLAS, Kodeksie LSA i ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o wyposażeniu morskim (Dz. U. Nr 93, poz. 899, z późn. zm.) lub odpowiednich norm europejskich¹⁾ oraz posiadać odpowiednie atesty uznanych przez administrację morską stacji atestacji.
3. Armator powinien posiadać uaktualniony plan rozmieszczenia środków i urządzeń ratunkowych na statku. Plan może być połączony z planem ochrony przeciwpożarowej pod warunkiem zachowania czytelności i przejrzystości. Wymóg nie dotyczy statków wymienionych w tabeli III pkt 6-9 oraz 11-12
4. Znajdujące się na statku niesprawne, a niewymagane przez przepisy zarządzenia urządzenia ratunkowe, demontuje się i usuwa ze statku.
5. „Skuteczne urządzenie służące do ratowania człowieka za burtą statku” oznacza urządzenie gwarantujące podniesienie nieprzytomnego rozbitka. Skuteczność urządzenia sprawdza się za pomocą praktycznego ćwiczenia polegającego na wyrzuceniu manekina za burtę statku będącego w ruchu i wciągnięciu go na pokład przez załogę.
6. Na statkach pasażerskich przed odcumowaniem statku przeprowadza się instruktaż dla pasażerów dotyczący rozmieszczenia pasów ratunkowych, dróg ewakuacyjnych i miejsc zbiórek oraz demonstruje się zakładanie pasa ratunkowego, z tym że czynności tych nie przeprowadza się w przypadku rejsów, których czas trwania nie przekracza 30 minut.

II. Wyposażenie w środki i urządzenia ratunkowe istniejących statków pasażerskich w żegludze krajowej o długości poniżej 24 m, statków pasażerskich w pasażerskiej żegludze krajowej zbudowanych z materiałów innych niż stal lub bez napędu mechanicznego lub uprawiających wyłącznie żeglugę portową oraz szybkich statków pasażerskich i promów w żegludze krajowej uprawiających wyłącznie żeglugę portową.

Lp.	Typ statku	Obszar żeglugi ²⁾	Liczba i rodzaj środków i urządzeń ratunkowych
Statki pasażerskie odbywające podróże w żegludze krajowej			
1	Statki pasażerskie o długości 24 m i powyżej	B i C	1. Łodzie lub tratwy ratunkowe o łącznej pojemności wystarczającej do pomieszczenia 125% liczby osób na nowych statkach. Na istniejących statkach dopuszcza się liczbę łodzi lub tratw

¹⁾ Koła ratunkowe – EN 14144:2003, Nadmuchiwane pasy ratunkowe-EN 395:1998, EN 396:1998, EN ISO 12402-3:2006 lub EN ISO 12402-4.

²⁾ Obszary żeglugi określone w § 1 ust. 2 pkt 1 zarządzenia.

	zbudowane z materiałów innych niż stal, Statki pasażerskie o długości poniżej 24 m		<p>ratunkowych zabezpieczających pojemność dla 110% osób. W przypadku braku możliwości łatwego przemieszczania tratw z burty na burtę na tym samym pokładzie należy zwiększyć ich pojemność na każdej z burt do ogólnej liczby osób na statku.</p> <p>2. Łódź ratownicza z możliwością wodowania z każdej burty lub inne skuteczne urządzenie ratownicze służące do ratowania człowieka za burtą.</p> <p>3. Taka liczba kół ratunkowych, aby ich łączna liczba na burcie wynosiła:</p> <p style="margin-left: 40px;">a. 8 szt. – dla statków o długości 24 m i powyżej</p> <p style="margin-left: 40px;">b. 4 szt. – dla statków o długości poniżej 24 m</p> <p>- z których dwa (po jednym na każdej burcie statku) powinno być wyposażone w samoczynnie zapalającą się pławkę świetlno-dymną, a pozostałe – w linkę ratunkową. Dodatkowo 50% kół powinno być wyposażone w samoczynnie zapalającą się pławkę świetlną (w liczbie tej zawarte są pławki świetlno-dymne)</p> <p>4. Dodatkowe pasy ratunkowe gwarantujące łączną ilość pasów dla 105% liczby osób na statku oraz dziecięce pasy ratunkowe dla każdego przewożonego dziecka, w liczbie nie mniejszej niż 10% ogólnej liczby osób na statku</p> <p>5. Wyrzutnia linki ratunkowej 1 zestaw</p>
Statki pasażerskie odbywające podróże w żegludze osłoniętej			
1	Statki pasażerskie	D, a także C na zachód od linii Hel - Świbno na Zatoce Gdańskiej	<p>1. Łodzi lub tratwy ratunkowe o łącznej pojemności wystarczającej do pomieszczenia 125% liczby osób na nowych statkach. Na istniejących statkach dopuszcza się liczbę łodzi lub tratw ratunkowych zabezpieczających pojemność dla 110% osób. W przypadku braku możliwości łatwego przemieszczania tratw z burty na burtę na tym samym pokładzie należy zwiększyć ich pojemność na każdej z burt do ogólnej liczby osób na statku.</p> <p>2. Łódź ratownicza z możliwością wodowania z każdej burty lub inne skuteczne urządzenie ratownicze służące do ratowania człowieka za burtą.</p> <p>3. Taka liczba kół ratunkowych, aby ich łączna liczba na burcie wynosiła:</p> <p style="margin-left: 40px;">a. 4 szt. – dla statków o długości poniżej 24 m,</p> <p style="margin-left: 40px;">b. 6 szt. – dla statków o długości 24 m i powyżej</p> <p>- z których po jednym na każdej burcie statku powinno być wyposażone w samoczynnie zapalającą się pławkę świetlno-dymną, a pozostałe – w linkę ratunkową.</p> <p>4. Dodatkowe pasy ratunkowe gwarantujące łączną ilość pasów dla 105% liczby osób na statku oraz dziecięce pasy ratunkowe dla każdego przewożonego dziecka, w liczbie nie mniejszej niż 10% ogólnej liczby osób na statku.</p>
Statki pasażerskie odbywające żeglugę portową			
1	Statki pasażerskie i szybkie statki pasażerskie	Porty i przystanie portowe	<p>1. Łodzi lub tratwy ratunkowe lub dwustronne tratwy ratunkowe o łącznej pojemności wystarczającej do pomieszczenia wszystkich osób na statku.</p> <p>2. Łódź ratownicza z możliwością wodowania z każdej burty lub inne skuteczne urządzenie ratownicze służące do ratowania człowieka za burtą.</p> <p>3. Taka liczba kół ratunkowych, aby ich łączna liczba na burcie wynosiła:</p> <p style="margin-left: 40px;">a. 4 szt. – dla statków o długości poniżej 24 m,</p> <p style="margin-left: 40px;">b. 6 szt. – dla statków o długości 24 m i powyżej.</p>

			<p>zbudowanych z materiałów innych niż stal</p> <p>– z których po jednym na każdej burcie statku powinno być wyposażone w samoczynnie zapalającą się pławkę świetlno-dymną, a pozostałe w linkę ratunkową.</p> <p>4. Dodatkowe pasy ratunkowe gwarantujące łączną ilość pasów dla 105% osób na statku oraz dziecięce pasy ratunkowe dla każdego przewożonego dziecka, w liczbie nie mniejszej niż 10% ogólnej liczby osób na statku.</p>
--	--	--	--

Uwagi:

1. Na statkach pasażerskich uprawiających żeglugę w porze dziennej w obszarze D:
  - 1) pławka świetlno-dymna może być zastąpiona pławką dymną;
  - 2) pasy ratunkowe nie muszą być wyposażone w lampki świetlne.
2. Statki w pasażerskiej żegludze krajowej uprawiające żeglugę w okresie od dnia 15 kwietnia do dnia 15 października zamiast tratw ratunkowych mogą używać otwartych dwustronnych tratw pneumatycznych. Wyposażenie tratw pneumatycznych może być pomniejszone o środki ochrony cieplnej i lekarstwa przeciwko chorobie morskiej.
3. Statek powinien posiadać przynajmniej jedną drabinkę do wsiadania do środków ratunkowych z każdej burty, odpowiadającą wymaganiom pkt 6.1 Kodeksu LSA.
4. Zestaw wyrzutni linki ratunkowej obejmuje 4 komplety składające się z rakiety i linki.

III. Statki inne niż statki pasażerskie (towarowe o pojemności brutto poniżej 500 jednostek, statki specjalistyczne o pojemności brutto (GT) poniżej 500 jednostek i statki służby państwowej specjalnego przeznaczenia)

Lp.	Typ statku	Rodzaj żeglugi ³⁾	Liczba i rodzaj środków i urządzeń ratunkowych
1	Statki towarowe inne niż zbiornikowce o pojemności brutto (GT) poniżej 500 jednostek	Przybrzeżna	<ol style="list-style-type: none"> 1. Łodzie lub tratwy ratunkowe w liczbie nie mniejszej niż 2 o łącznej pojemności wystarczającej do pomieszczenia wszystkich osób na statku. W przypadku braku możliwości łatwego przemieszczania tratw z burty na burtę na tym samym pokładzie należy zwiększyć ich pojemność na każdej z burt do ogólnej liczby osób na statku. 2. Łódź ratownicza lub inne skuteczne urządzenie służące do ratowania człowieka za burtą. 3. Taka liczba kół ratunkowych, aby ich łączna liczba na burcie wynosiła : <ol style="list-style-type: none"> a) 4 szt. – dla statków o długości poniżej 24 m, b) 6 szt. – dla statków o długości 24 m i powyżej – z których po jednym na każdej burcie statku powinno być wyposażone w samoczynnie zapalającą się pławkę świetlno-dymną lub pławkę świetlną i pławkę dymną dostępną w sterówce z możliwością szybkiego jej użycia, po jednym na każdej burcie – w linkę ratunkową, a 50% – w samoczynnie zapalającą się pławkę świetlną. 4. Taka liczba pasów ratunkowych, aby ich łączna liczba na burcie zapewniała po jednym pasie dla każdej osoby na statku oraz dodatkowe dla wacht na mostku i w siłowni. 5. Kombinezony ratunkowe dla każdej osoby na statku (nie dotyczy żeglugi osłoniętej i portowej). 6. Wyrzutnia linki ratunkowej: ½ zestawu (nie dotyczy

³⁾ Obszary żeglugi określone w § 1 ust. 2 pkt 2 zarządzenia.

			żeglugi portowej i osłoniętej).
2	Zbiornikowce o pojemności brutto (GT) poniżej 500 jednostek	Przybrzeżna, Osłonięta, Portowa	<p>1. Łodzie ratunkowe w liczbie nie mniejszej niż 2 o łącznej pojemności wystarczającej do pomieszczenia wszystkich osób na statku.</p> <p>Uwaga: chemikaliowce, gazowce i zbiornikowce przewożące ładunki niebezpieczne i zbudowane po dniu 1 lipca 1998 r., powinny być wyposażone w całkowicie zakryte łodzie ratunkowe (SOLAS III/31.1.6, 31.1.7).</p> <p>2. Tratwy ratunkowe o łącznej pojemności wystarczającej do pomieszczenia wszystkich osób na statku. W przypadku braku możliwości łatwego przemieszczania tratw z burty na burtę na tym samym pokładzie należy zwiększyć ich pojemność na każdej z burt do ogólnej liczby osób na statku (w żegludze portowej i osłoniętej tratwy nie są wymagane).</p> <p>3. Łódź ratownicza lub inne skuteczne urządzenie służące do ratowania człowieka za burtą.</p> <p>4. Taka liczba kół ratunkowych, aby ich łączna liczba na burcie wynosiła :</p> <p>a) 4 szt. – dla statków o długości poniżej 24 m, b) 6 szt. – dla statków o długości 24 m i powyżej</p> <p>– z których po jednym na każdej burcie statku powinno być wyposażone w samoczynnie zapalającą się pławkę świetlno-dymną lub pławkę świetlną i pławkę dymną dostępną w sterówce z możliwością szybkiego jej użycia, po jednym na każdej burcie – w linkę ratunkową, a 50% – w samoczynnie zapalającą się pławkę świetlną.</p> <p>5. Taka liczba pasów ratunkowych, aby ich łączna liczba na burcie zapewniała po jednym pasie dla każdej osoby na statku oraz dodatkowe dla wacht na mostku i w siłowni.</p> <p>6. Kombinezony ratunkowe dla każdej osoby na statku (nie dotyczy żeglugi osłoniętej i portowej).</p> <p>7. Wyrzutnia linki ratunkowej: ½ zestawu (nie dotyczy żeglugi portowej i osłoniętej).</p>
3	Statki szkolne i naukowo-badawcze o pojemności brutto (GT) poniżej 500 jednostek	Przybrzeżna, Osłonięta, Portowa	<p>1. Łodzie lub tratwy ratunkowe o łącznej pojemności wystarczającej do pomieszczenia wszystkich osób na statku.</p> <p>2. Łódź ratownicza.</p> <p>3. Taka liczba kół ratunkowych, aby ich łączna liczba na burcie wynosiła:</p> <p>a) 4 szt. – dla statków o długości poniżej 24 m, b) 6 szt. – dla statków o długości 24 m i powyżej</p> <p>– z których po jednym na każdej burcie statku powinno być wyposażone w samoczynnie zapalającą się pławkę świetlno-dymną, a pozostałe – w linkę ratunkową, oraz 50% – w samoczynnie zapalającą się pławkę świetlną.</p> <p>4. Taka liczba pasów ratunkowych, aby ich łączna liczba na burcie zapewniała po jednym pasie dla każdej osoby na statku oraz dodatkowe dla wacht na mostku i w siłowni.</p> <p>5. Kombinezony ratunkowe dla każdej osoby na statku.</p> <p>6. Wyrzutnia linki ratunkowej: ½ zestawu – dotyczy statków o długości 24 m i powyżej.</p>
4	Statki hydrograficzne,	Przybrzeżna	1. Łodzie lub tratwy ratunkowe o łącznej pojemności

	pożarnicze, lodołamacze, holowniki, dźwigi pływające, pogłębiarki, motorówki i inne statki specjalistyczne z napędem własnym o pojemności brutto (GT) poniżej 500 jednostek		<p>wystarczającej do pomieszczenia wszystkich osób na statku.</p> <p>2. Łódź ratownicza lub inne skuteczne urządzenie służące do ratowania człowieka za burtą.</p> <p>3. Taka liczba kół ratunkowych, aby ich łączna liczba na burcie wynosiła:</p> <p>a) 4 szt. – dla statków o długości poniżej 24 m, b) 6 szt. – dla statków o długości 24 m i powyżej</p> <p>– z których po jednym na każdej burcie statku powinno być wyposażone w samoczynnie zapalającą się pławkę świetlno-dymną, a pozostałe – w linkę ratunkową, oraz 50% – w samoczynnie zapalającą się pławkę świetlną.</p> <p>4. Taka liczba pasów ratunkowych, aby ich łączna liczba na burcie zapewniała po jednym pasie dla każdej osoby na statku oraz dodatkowe dla wacht na mostku i w siłowni.</p> <p>5. Wyrzutnia linki ratunkowej: ½ zestawu – dotyczy statków o długości 24 m i powyżej.</p>
5	Holowniki, statki pilotowe, kontrolne, pożarnicze, motorówki, pogłębiarki i inne statki specjalistyczne z napędem własnym	Oślonięta z wyjściem na redę w granicach działania VTS	<p>1. Łodzie lub tratwy ratunkowe o łącznej pojemności wystarczającej do pomieszczenia wszystkich osób na statku.</p> <p>2. Łódź ratownicza lub inne skuteczne urządzenie służące do ratowania człowieka za burtą.</p> <p>3. Taka liczba kół ratunkowych, aby ich łączna liczba na burcie wynosiła:</p> <p>a) 2 szt. – dla statków o długości poniżej 24 m, b) 4 szt. – dla statków o długości 24 m i powyżej</p> <p>– z których po jednym na każdej burcie statku powinno być wyposażone w linkę ratunkową, oraz 50% – w samoczynnie zapalającą się pławkę świetlną.</p> <p>4. Taka liczba pasów ratunkowych, aby ich łączna liczba na burcie zapewniała po jednym pasie dla każdej osoby na statku.</p>
6	Holowniki, statki pilotowe, kontrolne, pożarnicze motorówki, pogłębiarki i inne statki specjalistyczne z napędem własnym	Portowa	<p>1. Skuteczne urządzenie służące do ratowania człowieka za burtą.</p> <p>2. Taka liczba kół ratunkowych aby spełniony był warunek:</p> <p>a) co najmniej 1 szt. na dwie osoby, lecz nie mniej niż 2 szt., b) minimum jedno powinno być wyposażone w linkę ratunkową i jedno – w samoczynnie zapalającą się pławkę świetlną.</p> <p>3. Taka liczba pasów ratunkowych, aby ich łączna liczba na burcie zapewniała po jednym pasie dla każdej osoby na statku.</p>
7	Statki bez napędu takie jak magazyny pływające, warsztaty, szalandy, koszarki, pontony, pogłębiarki, barki – z załogą na burcie	Zacumowane do burty statku lub nabrzeża	<p>1. Taka liczba kół ratunkowych z linką ratunkową aby ich łączna ilość była nie mniejsza niż:</p> <p>a) 1 szt. – dla statków o długości poniżej 24 m, b) 2 szt. – dla statków o długości 24 m i powyżej.</p> <p>2. Praca na pokładzie jednostki w pasie ratunkowym lub kamizelce asekuracyjnej.</p>
8	Statki bez napędu takie jak magazyny pływające, warsztaty, szalandy,	Zacumowane do burty statku lub nabrzeża	<p>Nie wymaga się dodatkowego stałego wyposażenia ratunkowego.</p> <p>Praca na pokładzie jednostki w pasie ratunkowym lub</p>

	koszarki, pontony, pogłębiarki, barki – bez załogi na burcie		kamizelce asekuracyjnej.
9	Statki bez napędu takie jak magazyny pływające, warsztaty, szalandy, koszarki, pontony, pogłębiarki, barki – holowane z załogą na burcie lub stojące samodzielnie na kotwicy	Każdy rodzaj żeglugi	<ol style="list-style-type: none"> 1. Łodzie lub tratwy ratunkowe o łącznej pojemności wystarczającej do pomieszczenia wszystkich osób na statku - nie dotyczy żeglugi portowej. 2. Taka liczba kół ratunkowych aby na burcie było co najmniej 2 szt., z których jedno powinno być wyposażone w linkę ratunkową i jedno – w samoczynnie zapalającą się pławkę świetlną. 3. Taka liczba pasów ratunkowych, aby ich łączna liczba na burcie zapewniała po jednym pasie dla każdej osoby na statku.
10	Statki pełniące funkcje restauracyjne, restauracyjno-hotelowe lub muzealne	Zacumowane na stałe na morskich wodach wewnętrznych lub wodach morskich	Właściwy dyrektor urzędu morskiego każdorazowo określi liczbę i rodzaj środków ratunkowych, w zależności od rejonu postoju, liczby załogi oraz ogólnej liczby osób mogących przebywać na statku.
11	Łodzie służby państwowej specjalnego przeznaczenia o długości do 15 m	Przybrzeżna	<ol style="list-style-type: none"> 1. Tratwa ratunkowa o pojemności wystarczającej do pomieszczenia wszystkich osób na łodzi lub kombinezony ratunkowe dla każdej osoby, lub – pod warunkiem uwzględnienia istniejących zagrożeń, kombinezony ochronnych dla każdej osoby. 2. Skuteczne urządzenie służące do ratowania człowieka za burtą. 2. Koła ratunkowe: co najmniej 1 szt. wyposażone w linkę ratunkową. 3. Taka liczba pasów ratunkowych, aby ich łączna liczba na burcie zapewniała po jednym pasie dla każdej osoby na statku. 4. Kamizelki pneumatyczne dla każdej osoby pracującej na pokładzie lub wykonującej czynności inspekcyjne.
12	Małe statki (przewożące nie więcej niż 12 pasażerów niewyszczególnione w pkt 1-11)	Przybrzeżna	<ol style="list-style-type: none"> 1. Łodzie lub tratwy ratunkowe o łącznej pojemności wystarczającej do pomieszczenia wszystkich osób na statku. 2. Łódź ratownicza lub inne skuteczne urządzenie służące do ratowania człowieka za burtą. 3. Taka liczba kół ratunkowych, aby ich łączna liczba na burcie wynosiła: <ol style="list-style-type: none"> a) 2 szt. – dla statków o długości poniżej 24 m, b) 4 szt. – dla statków o długości 24 m i powyżej – z których po jednym na każdej burcie statku powinno być wyposażone w linkę ratunkową, oraz 50% – w samoczynnie zapalającą się pławkę świetlną. 4. Taka liczba pasów ratunkowych, aby ich łączna liczba na burcie zapewniała po jednym pasie dla każdej osoby na statku.

Uwagi:

1. Łodzie ratunkowe i łodzie ratownicze powinny być wyposażone zgodnie z pkt 4.4.8 Kodeksu LSA, z wyjątkiem pkt 4.4.8.12 (racje żywnościowe) i pkt 4.4.8.26 (zestaw do łowienia ryb). Tratwy ratunkowe powinny zawierać wyposażenie typu „SOLAS B-pack”.
2. W żegludze osłoniętej i portowej wyposażenie łodzi ratunkowej i łodzi ratowniczej może

być ograniczone do:

- 1) dwa bosaki łodziowe;
  - 2) pływający czerpak i wiadro;
  - 3) dwa falenie (zgodnie z pkt 4.4.8.7 Kodeksu LSA);
  - 4) jeden toporek;
  - 5) nierdzewny czerpak do wody przymocowany na linie;
  - 6) dwie rakiety spadochronowe;
  - 7) trzy pochodnie ręczne;
  - 8) jedną wodoszczelną latarkę elektryczną;
  - 9) jeden egzemplarz tablicy sygnałów ratunkowych;
  - 10) jeden gwizdek;
  - 11) apteczkę pierwszej pomocy;
  - 12) nóż składany;
  - 13) dwa pływające krążki ratunkowe;
  - 14) pompę ręczną do efektywnego osuszania łodzi;
  - 15) przenośne wyposażenie uznanego typu do gaszenia pożaru;
  - 16) skuteczny reflektor radarowy;
  - 17) środki ochrony cieplnej.
3. W żegludze osłoniętej wyposażenie tratwy ratunkowej może być ograniczone do:
- 1) jeden pływający krążek ratunkowy przymocowany do pływającej linki o długości nie mniejszej niż 30 m;
  - 2) jeden nóż, a dla tratw przeznaczonych dla 13 lub więcej osób – dwa noże;
  - 3) jeden czerpak pływający, a dla tratw przeznaczonych dla 13 lub więcej osób – dwa czerpaki;
  - 4) dwie gąbki;
  - 5) dwie dryfkotwy, w tym jedna przymocowana na stałe do tratwy i jedna zapasowa;
  - 6) dwa wiosła łopatkowe;
  - 7) jeden gwizdek lub równorzędny środek sygnalizacji akustycznej;
  - 8) sześć pochodni ręcznych mogących dawać światło czerwone przez okres nie krótszy niż 1 minuta;
  - 9) jedna wodoszczelna latarka elektryczna do sygnalizacji błyskowej z zapasową żarówką;
  - 10) jeden egzemplarz ilustrowanej tablicy sygnałów ratunkowych;
  - 11) jedna instrukcja przetrwania na tratwie;
  - 12) apteczka pierwszej pomocy w wodoszczelnym pojemniku;
  - 13) jeden zestaw naprawczy do naprawiania przebić w komorach wypornościowych;
  - 14) jedna pompka dopełniająca lub mieszek;
  - 15) na wierzchołku namiotu tratwy – włączana ręcznie lampka, której światło powinno być widoczne podczas ciemnej nocy i przy przejrzystym powietrzu z odległości co najmniej 2 Mm przez okres nie krótszy niż 12 godzin, i powinna być zasilana ogniwem uaktywnianym wodą morską i zapalać się samoczynnie po wodowaniu tratwy;
  - 16) wewnątrz tratwy – światło włączane ręcznie, zdolne do ciągłego świecenia przez okres nie krótszy niż 12 godzin.
4. Zestaw wyrzutni linki ratunkowej obejmuje 4 komplety składające się z rakiety i linki.
5. Jeżeli wymagane tratwy ratunkowe nie mogą być w łatwy sposób przemieszczane z burty na burtę na tym samym pokładzie, należy zapewnić dodatkowe tratwy ratunkowe w takiej liczbie, aby na każdej burcie ich pojemność zapewniła miejsca dla ogólnej liczby osób na statku.

załącznik nr 2**MINIMALNY ZESTAW URZĄDZEŃ NAWIGACYJNYCH, RADIOWYCH,
ŚRODKÓW SYGNAŁOWYCH, WYDAWNICTW I PODRĘCZNIKÓW ORAZ
PRZYBORÓW NAWIGACYJNYCH****I. Postanowienia ogólne**

1. Dodatkowe urządzenia nawigacyjne i radiowe oraz środki sygnałowe powinny odpowiadać wymaganiom określonym w Konwencji SOLAS i w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o wyposażeniu morskim (Dz. U. Nr 93, poz. 899, z późn. zm.) oraz posiadać odpowiednie atesty uznanych przez administrację morską stacji atestacji.
2. Na statkach pasażerskich w żegludze krajowej, zbudowanych w dniu 1 maja 2004 r. lub po tej dacie środki i urządzenia wymienione w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o wyposażeniu morskim powinny posiadać znak zgodności. W przypadku statków zbudowanych przed dniem 1 maja 2004 r. wymaganie to dotyczy tylko wyposażenia nowo montowanego. Na pozostałych statkach dopuszcza się urządzenia ze świadectwem uznania typu upoważnionej uznanej organizacji.
3. Znajdujące się na statku niesprawne, a niewymagane przez niniejsze przepisy urządzenia nawigacyjne, radiowe i środki sygnałowe demontuje się i usuwa ze statku.
4. Statki inne niż pasażerskie (statki towarowe, specjalistyczne i statki służby państwowej specjalnego przeznaczenia) o pojemności brutto (GT) 500 jednostek i powyżej uprawiające żeglugę przybrzeżną wyposaża się w dodatkowe urządzenia nawigacyjne i środki sygnałowe określone przez dyrektora urzędu morskigo, jeżeli jest to możliwe, do poziomu takiego samego jak wyposażenie statku uprawiającego żeglugę międzynarodową, w każdym zaś przypadku w nie mniejszym zakresie niż statki o pojemności brutto (GT) poniżej 500 jednostek, odpowiadający mu pod względem charakteru i rodzaju uprawianej żeglugi.
5. Wyposażenie w urządzenia radiowe statków o pojemności brutto (GT) 300 jednostek i powyżej określa Konwencja SOLAS.
6. Wydawnictwa i podręczniki znajdujące się na statku powinny być aktualne.

II. Minimalny zestaw urządzeń nawigacyjnych, radiowych, środków sygnałowych wydawnictw i podręczników oraz przyborów nawigacyjnych dla statków pasażerskich.

Lp.	Urządzenia i środki	obszar żeglugi ⁴⁾				Jednostka	Uwagi
		Porty i przystanie portowe	D	C	B		
1	Kompas magnetyczny główny	1	1	1	1	szt.	Z aktualnym atestem i aktualną tabelą dewiacji.
2	Kompas magnetyczny sterowy	-	-	-	1	szt.	Nie jest wymagany, jeżeli informacja z kompasu głównego o kursie jest dostępna dla sternika w miejscu sterowania.
3	Kompas żyroskopowy	-	-	-	1	szt.	Dotyczy statków o pojemności brutto (GT) 300 jednostek i powyżej.
4	Urządzenie do przekazywania kursu (THD)	-	1	1	1	szt.	Dotyczy statków o pojemności brutto (GT) 300 jednostek i powyżej zbudowanych po dniu 1 lipca 2002 r.
5	Mapy nawigacyjne lub ECDIS ⁵⁾	-	1	1	1	zestaw/szt.	Aktualne i odpowiednie do trasy planowanego rejsu.
6	Radar	1	1	1	1	szt.	Dopuszcza się uznany radar rzeczny.
7	Elektroniczne urządzenie nakresowe (EPA)	-	-	1	1	szt.	Dotyczy statków o pojemności brutto (GT) 300 jednostek i powyżej zbudowanych po dniu 1 lipca 2002 r.
8	Reflektor radarowy	1	1	1	1	szt.	Dotyczy statków o pojemności brutto (GT) 200 jednostek i poniżej
9	GPS	-	1	1	1	szt.	
10	Navtex	-	-	-	1	szt.	
11	Echosonda	-	1	1	1	szt.	Dotyczy statków o długości 24 m i powyżej.
12	Sonda ręczna	1	1	1	1	szt.	
13	Log mierzący prędkość po wodzie	-	-	-	1	szt.	Dotyczy statków o pojemności brutto (GT) 300 jednostek i powyżej zbudowanych po dniu 1 lipca 2002 r.
14	Lornetka pryzmatyczna	1	1	1	1	szt.	
15	Przechyłomierz	-	1	1	1	szt.	Dotyczy statków o pojemności brutto (GT) 50 jednostek i powyżej
16	Barometr (aneroid)	-	-	-	1	szt.	

⁴⁾ Obszary żeglugi określone w § 1 ust. 2 pkt 1 zarządzenia.

⁵⁾ Dla map elektronicznych ważną umowę gwarantującą ich aktualność.

17	System odbioru sygnałów dźwiękowych	-	-	-	1	szt.	Dotyczy statków z całkowicie zamkniętym mostkiem zbudowanych po dniu 1 lipca 2002 r.
18	Telefon lub inne urządzenie przekazujące kurs do awaryjnego stanowiska sterowego	-	1	1	1	szt.	
19	Radiotelefon VHF z DSC z niezależnym źródłem zasilania	1	1	1	1	szt.	Dla żeglugi portowej dopuszcza się radiotelefon VHF bez DSC.
20	Radiotelefon przenośny do łączności dwukierunkowej	1	2	2	3	szt.	
21	Radiopława awaryjna 406 MHz	-	-	1	1	szt.	
22	Transponder radarowy	-	1	1	1	szt.	Dotyczy statków w żegludze powyżej 1,5 Mm od miejsca schronienia.
23	Latarnie sygnałowo-pozycyjne	1	1	1	1	kpl.	Zgodnie z wymaganiami Konwencji o zapobieganiu zderzeniom (COLREG).
24	Lampa do sygnalizacji dziennej z zapasem żarówek	-	-	1	1	szt.	
25	Przyrząd do nadawania sygnałów dźwiękowych (gwizdek zgodnie z prawidłem 32)	1	1	1	1	szt.	Zgodnie z wymaganiami Konwencji o zapobieganiu zderzeniom (COLREG).
26	Dzwon, gong	1	1	1	1	szt.	Zgodnie z wymaganiami Konwencji o zapobieganiu zderzeniom (COLREG).
27	Znaki dzienne	1	1	1	1	kpl.	Zgodnie z wymaganiami Konwencji o zapobieganiu zderzeniom (COLREG).
28	Flagi MKS	1	1	1	1	kpl.	Wymagane flagi: A, B, C, G, H, N, O.
29	Rakiety spadochronowe czerwone	-	6	12	12	szt.	
30	Tablica sygnałów wzywania pomocy	1	1	1	1	szt.	
31	Międzynarodowa konwencja o bezpieczeństwie życia na morzu (SOLAS) wraz z kodeksami ISM, LSA i ISPS	-	-	1	1	szt.	
32	Międzynarodowa konwencja o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki (MARPOL)	-	-	1	1	szt.	
33	Międzynarodowa konwencja o zapobieganiu zderzeniom na morzu (COLREG)	1	1	1	1	szt.	
34	Międzynarodowy morski kodeks towarów niebezpiecznych (IMDG),	-	-	-	1	szt.	

	Poradnik postępowania dla statków w nagłych wypadkach przy przewozie towarów niebezpiecznych oraz Poradnik pierwszej pomocy medycznej przy wypadkach powstałych podczas przewozu towarów niebezpiecznych ⁶⁾						
35	Przepisy portowe obowiązujące na polskich obszarach morskich ⁷⁾	1	1	1	1	Szt.	
36	Międzynarodowy lotniczy i morski poradnik poszukiwania i ratowania (IAMSAR)	-	-	1	1	Szt.	
37	Podręcznik medyczny dla kapitanów statków	-	-	1	1	Szt.	
38	Międzynarodowy Kod Sygnałowy	-	-	1	1	Szt.	
39	Locja ⁸⁾	-	-	1	1	Szt.	Dopuszcza się aktualny wyciąg na obszar rejsu.
40	Spis świateł ⁸⁾			1	1	Szt.	Dopuszcza się aktualny wyciąg na obszar rejsu.
41	Spis radiostacji nautycznych ⁸⁾	-	-	1	1	Szt.	Dopuszcza się aktualny wyciąg na obszar rejsu.
42	Znaki i skróty stosowane na mapach	-	1	1	1	Szt.	
43	Aktualna tabela dewiacji	1	1	1	1	Szt.	

III. Minimalny zestaw urządzeń nawigacyjnych, radiowych, środków sygnałowych, wydawnictw i podręczników oraz przyborów nawigacyjnych dla statków innych niż statki pasażerskie (statki towarowe o pojemności brutto poniżej 500 jednostek, statki specjalistyczne o pojemności brutto poniżej 500 jednostek, statki służby państwowej specjalnego przeznaczenia, małe statki śródlądowe upoważnione do przewozu maksymalnie 12 pasażerów).

Lp.	Urządzenia i środki	Rodzaje żeglugi ⁹⁾			Jednostka	Uwagi
		Portowa	Ostoinięta	Przybrzeżna		

⁶⁾ Dotyczy statków przewożących ładunki niebezpieczne.

⁷⁾ Dla portów w planowanej podróży.

⁸⁾ Na planowaną podróż.

⁹⁾ Obszary żeglugi określone w § 1 ust. 2 pkt 2 zarządzenia.

1	Kompas magnetyczny główny	1	1	1	szt.	Z aktualnym atestem i aktualną tabelą dewiacji.
2	Urządzenie do przekazywania kursu (THD)	-	-	1	szt.	Dotyczy statków o pojemności brutto (GT) 300 jednostek i powyżej zbudowanych po dniu 1 lipca 2002 r.
3	Mapy nawigacyjne lub ECDIS ¹⁰⁾	-	1	1	zestaw/ szt.	aktualne i odpowiednie do trasy planowanego rejsu.
4	Radar	1	1	1	szt.	Dopuszcza się uznany radar rzeczny.
5	Elektroniczne urządzenie nakresowe (EPA)	-	-	1	szt.	Dotyczy statków o pojemności brutto (GT) 300 jednostek i powyżej zbudowanych po dniu 1 lipca 2002 r.
6	Reflektor radarowy	1	1	1	szt.	Dotyczy statków o pojemności brutto (GT) 200 jednostek i poniżej.
7	GPS	-	1	1	szt.	
8	Echosonda	-	-	1	szt.	Dotyczy statków o pojemności brutto (GT) 300 jednostek i powyżej.
9	Sonda ręczna	1	1	1	szt.	
10	Lornetka pryzmatyczna	1	1	1	szt.	
11	Przechyłomierz	-	-	1	szt.	Dotyczy statków o pojemności brutto (GT) 50 jednostek i powyżej.
12	Telefon lub inne urządzenie przekazujące kurs do awaryjnego stanowiska sterowego	-	1	1	szt.	
13	Radiotelefon VHF z DSC z niezależnym źródłem zasilania	1	1	1	szt.	Dotyczy statków o pojemności brutto (GT) poniżej 300 jednostek. Dla żeglugi portowej dopuszcza się VHF bez DSC.
14	Radiotelefon przenośny do łączności dwukierunkowej	-	-	2	szt.	Dotyczy statków o pojemności brutto (GT) poniżej 300 jednostek.
15	Transponder radarowy	-	-	1	szt.	Dotyczy statków o pojemności brutto (GT) poniżej 300 jednostek.
16	Latarnie sygnałowo-pozycyjne	1	1	1	kpl.	Zgodnie z wymaganiami Konwencji o zapobieganiu zderzeniom (COLREG).
17	Lampa do sygnalizacji dziennej z zapasem żarówek	-	-	1	szt.	Dotyczy statków o pojemności brutto (GT) 150 jednostek i powyżej.
18	Przyrząd do nadawania sygnałów dźwiękowych (gwizdek)	1	1	1	szt.	Zgodnie z wymaganiami Konwencji o zapobieganiu zderzeniom (COLREG - prawidło 32).
19	Dzwon, gong	1	1	1	szt.	Zgodnie z wymaganiami Konwencji o zapobieganiu zderzeniom (COLREG).
20	Znaki dzienne	1	1	1	kpl.	Zgodnie z wymaganiami Konwencji o zapobieganiu zderzeniom (COLREG).
21	Flagi MKS	1	1	1	kpl.	Dotyczy statków o pojemności brutto (GT) 50 jednostek i powyżej. Wymagane flagi A, B, C,

¹⁰⁾ Dla map elektronicznych ważną umowę gwarantującą ich aktualność.

						G, H, N, O.
22	Rakiety spadochronowe czerwone	-	3	6	szt.	
23	Tablica sygnałów wzywania pomocy	1	1	1	szt.	
24	Międzynarodowa konwencja o bezpieczeństwie życia na morzu (SOLAS)	-	-	1	szt.	
25	Międzynarodowa konwencja o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (MARPOL)	-	-	1	szt.	
26	Międzynarodowa konwencja o zapobieganiu zderzeniom na morzu (COLREG)	-	1	1	szt.	
27	Międzynarodowy morski kodeks towarów niebezpiecznych (IMDG), Poradnik postępowania dla statków w nagłych wypadkach przy przewozie towarów niebezpiecznych oraz Poradnik pierwszej pomocy medycznej przy wypadkach powstałych podczas przewozu towarów niebezpiecznych ¹¹⁾	-	-	1	szt.	
28	Przepisy portowe obowiązujące na polskich obszarach morskich ¹²⁾	1	1	1	szt.	
29	Międzynarodowy lotniczy i morski poradnik poszukiwania i ratowania (IAMSAR)	-	-	1	szt.	
30	Podręcznik medyczny dla kapitanów statków	-	-	1	szt.	
31	Międzynarodowy Kod Sygnałowy	-	-	1	szt.	
32	Locja ¹³⁾	-	1	1	szt.	Dopuszcza się aktualny wyciąg na obszar rejsu.
33	Spis świateł ¹³⁾	-	1	1	szt.	Dopuszcza się aktualny wyciąg na obszar rejsu.
34	Spis radiostacji nautycznych ¹³⁾	-	1	1	szt.	Dopuszcza się aktualny wyciąg na obszar rejsu.
35	Tablica pogładowa kodu flagowego	-	1	1	szt.	

¹¹⁾ Dotyczy statków przewożących ładunki niebezpieczne.

¹²⁾ Dla portów w planowanej podróży.

¹³⁾ Na planowaną podróż.

36	Znaki i skróty stosowane na mapach	-	1	1	Szt.	
37	Aktualne tabele dewiacji	1	1	1	Szt.	

załącznik nr 3**SPRZĘT POŻARNICZY I OCHRONA PRZECIWOŻAROWA STATKU****I. Postanowienia ogólne**

1. Dla statków, dla których nie wymaga się opracowania planu ochrony przeciwpożarowej, rodzaj i ilość sprzętu pożarniczego ustala się zgodnie z tabelą w pkt III, przy uwzględnieniu norm przenoszących normy EN ISO 9094-1 i EN ISO9094-2.
2. Wyposażenie w sprzęt pożarniczy powinno odpowiadać ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o wyposażeniu morskim (Dz. U. Nr 93, poz. 899, z późn. zm.) lub odpowiednich norm europejskich.

II. Zasady rozmieszczania sprzętu pożarniczego

1. Sprzęt pożarniczy umieszcza się w łatwo dostępnych i widocznych miejscach na statku oraz oznacza odpowiednio oświetloną tabliczką z symbolem używanym na planie ochrony przeciwpożarowej.
2. Sprzęt pożarniczy nierozdysponowany na stanowiska przechowuje się w magazynku pożarowym lub w innym specjalnie do tego celu przeznaczonym miejscu. Na statku, o ile jest to możliwe, powinny znajdować się dwa magazynki pożarowe, z których jeden powinien znajdować się w rejonie nadbudówki. Każdy magazynek pożarowy powinien być wyraźnie i w sposób trwały oznakowany.
3. W magazynku pożarowym należy przewidzieć odpowiednie stanowiska do przeglądów i konserwacji przechowywanego sprzętu oraz zapasów w celu utrzymywania ich w stanie przydatności do natychmiastowego użycia.
4. W pomieszczeniach statku węże tłoczne powinny być na stałe przyłączone do hydrantów.
5. Gaśnice rozmieszcza się i przechowuje w taki sposób, aby ich skuteczność gaśnicza nie uległa zmniejszeniu pod wpływem warunków pogodowych, drgań lub innych czynników zewnętrznych.
6. Gaśnic na dwutlenek węgla nie umieszcza się w pomieszczeniach mieszkalnych.
7. W posterunkach dowodzenia oraz innych pomieszczeniach, w których znajduje się wyposażenie elektryczne, elektroniczne lub urządzenia niezbędne dla bezpieczeństwa statku, gaśnice powinny zawierać taki czynnik gaśniczy, który nie przewodzi prądu i nie jest szkodliwy dla wyposażenia i urządzeń.
8. Na statku powinny znajdować się „Instrukcja przeciwpożarowa” i pożarnicze tablice informacyjne z napisem „NIEBEZPIECZEŃSTWO – DANGER” oraz „NIE PALIĆ – NO SMOKING”. Tablice powinny mieć wymiary nie mniejsze niż 840 x 600 mm, powinny być koloru białego, z 20 mm obrzeżem koloru czerwonego. Litery powinny być koloru czarnego, o wysokości nie mniejszej niż 120 mm.
9. Gaśnice powinny być umieszczane w pomieszczeniu w łatwo dostępnym miejscu. Jedna z gaśnic w danym pomieszczeniu powinna znajdować się w pobliżu wejścia do pomieszczenia.

III. Dodatkowe wyposażenie w sprzęt pożarniczy statków powinno gwarantować spełnienie minimalnego wyposażenia określonego w poniższej tabeli.

Lp.	Rodzaj statku	Gaśnica płynowa lub równoważna	Gaśnica śniegowa	Przewoźna gaśnica pianowa 45-litrowa	Wąż tłoczny, prądownica uniwersalna	Koc gaśniczy	Wyposażenie strażackie	Topór strażacki i łom	Rękawice i buty elektroizolacyjne
1	Statek pasażerski ¹⁴⁾	5	3	-	Liczba równa liczbie zainstalowanych zaworów hydrantowych na statku	2	2 ¹⁵⁾	1	1
2	Statek towarowy	5	3	-		2	2	1	1
3	Statek ratowniczy, szkolny, badawczy, hydrograficzny	5	3	-		2	-	1	1
4	Pogłębiarka	5	5	-		2	-	1	1
5	Kuter pilotowy, kontroler badawczy, hydrograficzny, holownik do 368 kW	5	3	-		1	-	1	1
6	Holownik i statek pożarniczy powyżej 368 kW	5	3	1		2	-	1	1
7	Łódź motorowa rybacka bezpokładowa	1	-	-		1	-	-	-
8	Łódź motorowa rybacka pokładowa ze sterówką i dziobówką	1	1	-		1	-	-	1
9	Kuter rybacki o długości pomiarowej do 17 m	2	1	-		1	-	1	1
10	Kuter rybacki o długości pomiarowej powyżej 17 m	5	3	-		2	-	2	1
11	Motorówka pasażerska, ratownicza, inspekcyjna, hydrograficzna, gospodarcza, cumownicza	2	1	-		1	-	-	1
12	Barka bez napędu	1	1	-		-	-	-	1
13	Barka z napędem	3	2	-		1	-	1	1
14	Baza nurkowa bez napędu, warsztat pływający	2	1	-		1	-	1	1
15	Szalanda bez napędu	2	1	-		1	-	-	-
16	Szalanda z napędem, dźwig pływający	4	3	-		2	-	1	1
17	Koszarka	3	1	-		1	-	1	1

Uwagi:

1. Wyposażenie strażackie wymagane jest na statkach towarowych o pojemności brutto (GT) 150 jednostek lub większej.
2. Minimalne wyposażenie w sprzęt pożarniczy statków o pojemności brutto (GT) 500 jednostek i powyżej oraz jego rozmieszczenie ustala, na poziomie nie niższym niż określone w tabeli, właściwy dyrektor urzędu morskiego.

¹⁴⁾ Szczegółowe łączne wyposażenie p.poz. określone jest w dyrektywie 2009/45/WE.

¹⁵⁾ Dla statków o długości powyżej 24 m. uprawiających żeglugę w obszarze B i dla statków powyżej 40 m uprawiających żeglugę w obszarze C i D.

IV. Kontrola sprzętu pożarniczego

1. Gaśnice, aparaty oddechowe i uciezkowe aparaty oddechowe należy co 12 miesięcy poddawać okresowym przeglądom, które wykonują stacje atestacji urządzeń i wyposażenia statku, uznane przez administrację morską zgodnie z art. 17 ustawy.
2. Na statkach wewnętrzne kontrole sprzętu pożarniczego powinny być przeprowadzane przez kapitana statku lub wyznaczonego oficera pokładowego co 3 miesiące. Fakt przeprowadzenia kontroli powinien być odnotowany w dzienniku pokładowym.